

Iholle piirretyt kuvat

LIETO

Lietolaisella **Tuija Heikkilällä** on 12 tatuointia. Vain yksi niistä on toisen tekemä: fantasiakuva oikeassa kädessä. Muut Heikkilä on tehnyt itse.

Vielä pari vuotta sitten tatuointeja ei ollut yhtään. Mielessä oli jo pitkään kututellut ajatus tatuointin ottamisesta. Kun hinnat tuntuivat turhan kovilta, taiteellinen nainen keksi poikkeuksellisen luovan ratkaisun.

—Ostin tatuointikoneen ja tein sen itse.

Nyt Heikkilä tatuoi muita. Turussa Tampereentienellä on oma tatuointistudio, jonne Asemanseudulla asuva Heikkilä kulkee päivittäin.

—Minulle on syntynyt oma elämäntyyli. Työni alkavat puolenpäivän aikaan ja lopetan aikaisin-taan ilta-kuudelta. Työ on raskasta sekä henkisesti että fyysisesti. Itseen täytyy psyykätä, jotta voi koskea vieraseen ihmiseen ja tatuoida jotain ikuista toiseen.

Asiakkaan sana ei tatuojalle aina ole laki. Romanttinen ajatus rakastetun nimen tatuomisesta omalle iholle ei mene läpi Heikkilän putiikissa. Myös suuret tribaalityöt Heikkilä jättää suosiolla muille.

Erityinen asema Heikkilän työssä on eläinten ja ihmisten kuvilla.

—Muotokuvat ovat intohimoni. Niissä pystyy tuomaan oman taiteellisuuden esiin, Heikkilä toteaa.

Vaikka Heikkilä on aloittanut tatuointien tekemisen suoraan ihmisiholle, mikään hänen töistään ei ole mennyt asiakkaiden mielestä ihoon. Hankalin tatuoinneista on ollut runo, joka tehtiin peilikuvana miehen kylkeen. Sen tekemiseen meni viitisen tuntia.

Kallein asiakkaalle tehty tatuointi oli koko selän peittävä kuva.

—Tekeminen kesti yhteensä 24 tuntia. Kuvaa tehtiin muutama tunti kerrallaan, sillä enempään ei pysty asiakas eikä tekijä.

Jokainen Heikkilän omista tatuoinneista kertoo hänestä jotain. Merkityksellisin on kuva colliesta, rakkaasta kantakoirasta.

—Tatuointini kertovat varmaan sen, että olen piirtänyt koko ikäni. Ne kertovat myös rakkaudestani

koiriin ja siitä, että uskon enkeleihin. Enkeleistä tulee myös taiteilijanimeni Purpleangel, ja pidän ajatuksesta, että käsivarssani oleva henkilö on perheeni suojeleuskeli.

Tuija Heikkilän mukaan tatuointi-työ sopii taiteelliselle, kunnianhimoiselle ja itsensä luottavalle ihmiselle.

—Työhön pitää panostaa aina täysillä, koska virheitä ei saa pyyhittyä. Tatuojia tarvitsee tarkan piirtämistäidon ja etenkin hyvän palveluhalun.

Jokaisen kanssa on tultava toimeen ja pystyttävä keskustelemaan. Hyvä tatuointi on myös hyvä ihmistuntija. Asiakkaal-

le jännittävässä ja uudessa tilanteessa varmat otteet ja puhe rauhoittavat.

—Ihmisten kipukynnykset ovat erilaisia eri ihmisillä. Minusta tatuointin otto tuntuu samalta kuin neullalla raapisi ihoa.

Tuija Heikkilän asiakkaina käy pääsääntöisesti 18–60-vuotiaita. Nuorin tatuoitava on ollut vasta 16-vuotias. Hän marssi liikkeeseen isänsä kanssa.

Heikkilän elämään kuuluvat tatuoinnisen lisäksi koirat, colliet ja shetlanninlammaskoirat, valokuvaus ja nyt jo aikuiset lapset, jotka ovat kummatkin käyneet Liedon Keskuskoulua. Heikkilä rakastaa myös kissoja mutta itse ei voi kissaa hankkia, koska on niille allerginen.

Työn ja vapaa-ajan rajaa ei ole helppo vetää.

—Minun työni ei lopu siihen, että minä olen siellä studiossa vaan minun täytyy aina edellisenä iltana piirtää seuraavan päivän kuvaa.

Juttu on Turun Tienoon Lehtityöpäivän satoa. Sen ovat kirjoittaneet Liedon keskuskoulun kahdeksannen luokan oppilaat Heini Saari-nen, Nora Suontlahti, Netta Suo-ninen, Julia Laurila, Nea Lindström, Sina Puolakanaho, Ida Lempinen, Sofia Malinen, Janette Sjöberg, Jona Vainio, Annika Tiira ja Emmi Takku.

Kuvauksesta vastasi työryhmä Viola Aaltonen, Sofia Malmikare, Roo-sa Lumme, Eemeli Santanen ja Henrik Kukkanen.

■ Lietolainen tatuoi Tuija Heikkilä on erikoistunut ihmisten ja eläinten muotokuvien.